

Τα Ονομαστήρια του Πατριάρχη Ιεροσολύμων Θεοφίλου Γ' (ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)



Τα Ονομαστήριά του εόρτασε χθες -επί τη εορτή των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων με το παλαιό εορτολόγιο- ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ',

Παραμονή της εορτής αναγνώσθηκε η Θ' Ώρα στον Μοναστηριακό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και εν συνεχεία τελέσθηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός στο Καθολικό του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως μετά Θυμιάματος και Αρτοκλασίας, προεξάρχοντος του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου και μετεχόντων εν προσευχή των Αρχιερέων και εν συνιερουργία των Ιερομονάχων Αγιοταφίτων. Έψαλλε ο Πρωτοψάλτης διάκονος π. Ευστάθιος Τσουμάνης.

Συμμετείχαν μονάζουσες, ντόπιοι πολίτες και προσκυνητές.

Ανήμερα της εορτής, τελέσθηκε πανηγυρική Πατριαρχική και Πολυαρχιερατική θεία Λειτουργία στο Καθολικό του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως, προεξάρχοντας του Μακαριωτάτου και συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων Μητροπολίτου **Ναζαρέτ** κ. Κυριακού, Μητροπολίτου **Καπιτωλιάδος** κ. Ησυχίου, Εξάρχου εν Κύπρω Μητροπολίτου **Βόστρων** κ. Τιμοθέου, των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων **Γεράσων** κ. Θεοφάνους, **Αβήλων** κ. Δωροθέου, **Ιόππης** κ. Δαμασκηνού, **Θαβωρίου** κ. Μεθοδίου, **Λύδης** κ. Δημητρίου, **Ιεραπόλεως** κ. Ισιδώρου και **Μαδάβων** κ. Αριστοβούλου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, ων πρώτος ο Γέρων Δραγουμάνος Αρχιμανδρίτης π. Ματθαίος, του εκπροσώπου του Πατριαρχείου Μόσχας Προισταμένου της Ρωσικής Πνευματικής και Προσκυνηματικής Αποστολής εις Ιεροσόλυμα (MISSIA) Αρχιμανδρίτου π. Βασιανού και του εκπροσώπου του Πατριαρχείου Ρουμανίας Αρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου, του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου και άλλων Ιεροδιακόνων και διακόνων.

Έψαλλε ο Πρωτοψάλτης του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως διάκονος π. Ευστάθιος Τσουμάνης, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημητρίου Αγγελουσοπούλου και μελών του Ελληνικού Γενικού Προξενείου, του Ρώσου Πρέσβεως εις Ισραήλ κ. Ανατολίου Βικτόροφ, και των εκλεκτών προσκεκλημένων καθηγητού κ. Σπυρίδωνος Τσιτσιγκου, κ. Μαρίας Ζωζωνάκη, του υπευθύνου των Σχολείων του Πατριαρχείου κ. Όντε Καουάς, εκπροσώπων εκ των αδελφών Εκκλησιών, της Εκκλησίας της Ρωσίας της Διασποράς, εκλεκτών μελών της Ελληνικής παροικίας Ιεροσολύμων, εκπροσώπων από όλα τα διαμερίσματα της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου και συμμετεχόντων πολλών προσκυνητών εκ διαφόρων χωρών.

Μετά την θεία Λειτουργία ακολούθησε Δοξολογία. Μετά την Δοξολογία ακολούθησε άνοδος στα Πατριαρχεία.

Η προσφώνηση προς την Α.Θ.Μ. του Γέροντος Αρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Άνερχόμενοι τάς βαθμίδας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐν τῇ πορείᾳ ἡμῶν πρός τό Ἅγιον Πάσχα, ἡ Ἐκκλησία σήμερον 9ην μηνός Μαρτίου προβάλλει καί παραθέτει ἡμῖν ὡς τράπεζαν πνευματικὴν τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων

τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων ἐπὶ τοῦ διώκτου αὐτοκράτορος Λικινίου τό 320 εἰς τήν λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου. Οὗτοι ἐκτεθέντες καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς νυκτός εἰς τόν παγετόν τῆς λίμνης ὠμολόγησαν ἕως τέλους τόν Χριστόν καί ἀπετελειώθησαν τήν πρῶϊαν στεφθέντες τόν ἀμάραντον τῆς δόξης στέφανον.

Τήν μνήμην αὐτῶν ἀξιοχρέως ἑορτάζει σήμερον καί ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἰδιαίτέρως διά τόν λόγον ὅτι ὁ Προκαθήμενος αὐτῆς, ἡ Ὑμετέρα Σεπτῇ Μακαριότης, σεμνύνεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι ενός τῶν ἀκρεμόνων μαρτύρων τούτων, τοῦ ἁγίου Θεοφίλου.

Διά τοῦτο πρωτίστως ἐπὶ τῇ μνήμῃ τούτου, ἀλλά καί ὅλων τῶν τεσσαράκοντα ἁγίων μαρτύρων, ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἑσπερινός εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τῆς τάξεως Παρρησίας καί πανηγυρικόν Πατριαρχικόν Συλλεiturγον τῇ συμμετοχῇ ὅλων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου ἐγγύθεν καί μακρόθεν καί λοιπῶν Ἀγιοταφιτῶν ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰσραήλ, Ἰορδανίαν καί Παλαιστίνην. Ἐν τῷ Συλλειτούργῳ τούτῳ εὐχαριστία καί δοξολογία προσηνέχθη τῷ Θεῷ καί δέησις ἀνεπέμφθη ὑπέρ ὑγιείας Αὐτῆς, εὐσταθείας καί μακροημερεύσεως.

Τά τελετουργικά ὀφειλόμενα τῷ ἁγίῳ Θεοφίλῳ καί τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἐν τῷ Ναῷ πληρώσαντες, εἴμεθα νῦν συνηγμένοι εἰς τό ἱερόν τοῦτο “ὀσπίτιον” τοῦ Πατριαρχείου, ἵνα ἀποδώσωμεν Αὐτῇ τόν δίκαιον ἔπαινον ἐπὶ πᾶσιν, ἅτινα Αὕτη προσέφερε καί προσφέρει τῇ Ἀγιοταφικῇ ἡμῶν Ἀδελφότητι, τῷ Πατριαρχεῖῳ καί τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ὅλη, ἐν ταῖς προσπάθειαις Αὐτῆς δι' ἐπανέναρξιν διαλόγου διά τήν ἐπανέυρεσιν τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπερ καί πάλιν ἐτόνισε κατά τήν πρό τινος συμμετοχήν Αὐτῆς εἰς τήν Νεκρώσιμον Ἀκολουθίαν τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κυροῦ Ἀναστασίου.

Ἐν πρώτοις ὅτι εἰς τόν τομέα τῶν Προσκυνηματικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων ἐπετεύχθη λύσις ἀναμενομένη ἀπό ἐτῶν εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, ὅτε ἡ ἑορτή τῶν ἡμετέρων Ἐπιφανείων συμπέσῃ ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ Δευτέρᾳ μετὰ τῶν Χριστουγέννων τῶν Ἀρμενίων. Δι' ἐπιστολῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, συνυπογραφομένης ὑπό τοῦ Κουστωδοῦ τῶν Φραγκισκανῶν π. Φραγκίσκου Παττόν, ἐνεργοποιήθη τό ὑπάρχον ἀρχιερακόν ὑλικόν τοῦ κώδικος τῆς Βηθλεέμ καί ἐξεδόθη διαταγή παρὰ τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς, τοῦ κ. Ράμζη Χούρη, Προέδρου τῆς Ἀνωτάτης Παλαιστινιακῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀρίζουσα ὅτι ἡ ἡμετέρα εἰκὼν τοποθετεῖται ἐπὶ τοῦ ἁλταρίου ὑπεράνω τοῦ ἀστέρος καί ἐπὶ τῆς εἰκόνος τῶν Ἀρμενίων διαρκοῦντος τοῦ ἡμετέρου Ἑσπερινοῦ τῶν Ἐπιφανείων. Ἡ ἐντολή αὕτη πρώτη ἀπό τοῦ 1936 ἐπηληθεύθη τῇ παρουσίᾳ τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου Ματθαίου τήν παραμονήν τῶν ἡμετέρων Θεοφανείων τοῦ ἔτους

τούτου διαρκούντος τοῦ ἡμετέρου Ἑσπερινοῦ ἄνευ διαταράξεως τοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστῶτος.

Ὡσαύτως, ἐσυνεχίσθη μετά ἀμειώτου ἐνδιαφέροντος ἡ πρωτοβουλία τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὴν συντήρησιν εἰς Ἑλλάδα παρὰ τῇ ἐταιρείᾳ Artis τῶν ξυλογλύπτων τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τὰ ὅποια πρόκειται προσεχῶς νὰ ἀφιχθοῦν καὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν διὰ τὴν πληρεστέραν διακόσμησιν τοῦ Καθολικοῦ.

Ὡσαύτως ἐσυνεχίσθη ἡ πρωτοβουλία Αὐτῆς διὰ τὴν συντήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν τιμαλφῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ προετοιμαζόμενον Μουσεῖον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου, εἰς τὴν παλαιάν Γράφουσαν καὶ εἰς τὸ ἀνεγερθέν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπεράνω αὐτῆς νέον συμπληρωματικόν κτίριον τοῦ Ἀρχείου. Εἰς τὸ κτίριον τοῦτο, ὡς εἰς τὸ παλαιόν, φυλάσσεται πλούσιον καὶ πολύτιμον Ἀρχεδιακόν ὑλικόν, ἀπὸ τῆς περιόδου τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τακτοποιούμενον ὑπὸ τοῦ εἰδήμονος ἐκ Κύπρου συντηρητοῦ εἰκόνων καὶ βιβλίων κ. Σταύρου Ἀνδρέου καὶ εἰδημόνων ἐκ Ρωσίας. Τὸ ἔργον τοῦτο προεκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ δι' οἰκονομικὴν συμπαραστάσιν τῆς προσφάτως ἐπισκεψαμένης τούς χώρους τούτους Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Λίνας Μενδώνη, ἐπισκεψαμένης ὡσαύτως καὶ τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἔνθα ἐνετυπωσιάσθη ἐκ τῆς γενομένης ἐργασίας διαφυλάξεως τῶν πολυτίμου ἀξίας παλαιτύπων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς περιωνύμου Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ ἐτοιμαζομένου Κέντρου Θεολογικῶν Μελετῶν.

Ἀπὸ τοῦ χώρου τῆς Μονῆς ταύτης θὰ λάβῃ χώραν καὶ ἡ ἑναρξίς μετὰ τὴν Ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῶν μελλουσῶν νὰ συμπληρωθοῦν εἰς τὴν Αἵθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ἐκδηλώσεων δι' εἰσηγήσεων Καθηγητῶν περὶ τῆς συμπληρώσεως 1700 ἐτῶν ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Α΄ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ διατύπωσιν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως ὡς τῆς Δογματικῆς σπονδυλικῆς στήλης τῆς Ἐκκλησίας.

Μεταξύ τῶν εὐεργετημάτων τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα καὶ τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ἀξία μνήμης τυγχάνει ἡ ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς κινητοποιήσις τῶν τοπικῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν διὰ συνεργασίαν ὑπὲρ τῆς στηρίξεως καὶ συμπαράστασεως τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς. Εἰς τὸ πλαίσιον τοῦτο ἐκδίδεται κοινόν Μήνυμα τῶν Ἐκκλησιῶν πρό ἐκάστης ἐορτῆς Χριστουγέννων ἢ Πάσχα ἢ εἰς περιπτώσεις στηρίξεως τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς δι' ἐνημερώσεως καὶ κινητοποιήσεως τῶν Διπλωματικῶν ἐκπροσώπων διαφόρων κρατῶν, ἵνα τῇ συνηγορίᾳ αὐτῶν εἰς τὰς κρατικάς ὑπηρεσίας ἢ τὰς Στρατιωτικάς Ἀρχάς διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀπαραιτήτων ἀδειῶν προσβάσεως εἰς Ἱερουσαλὴμ, πόλιν ἁγίαν καὶ λίκνον τῆς χριστιανοσύνης.

Σημαντικώτερα τῶν συναντήσεων τούτων ἦτο ἡ προσφάτως λαβοῦσα χώραν συνάντησις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον μεταξύ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Διπλωματικῶν ἐκπροσώπων κρατῶν, μεθ' ὃ ἐξεδόθη κοινόν Ἀνακοινωθέν τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὲρ προστασίας τῶν χριστιανῶν καὶ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Γάζης ἐκ τῆς γενομένης καταστροφῆς καὶ δυνατότητος συνεχίσεως τοῦ προσφερομένου ἀνθρωπιστικοῦ ἔργου εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ ἁγίου Πορφυρίου καὶ εἰς μοναστηριακά καὶ νοσοκομειακά ἱδρύματα τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς τῆς Λατινικῆς καὶ Ἀγγλικανικῆς.

Ἄξιαι μνείας ὡσαύτως τυγχάνουν αἱ ἐνέργειαι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ διὰ τὴν χορήγησιν βίζας – ἀδείας διαμονῆς εἰς τοὺς Ἀγιοταφίτας Πατέρας, τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ ἐξωτερικόν, βίζας ἀναλόγου πρὸς τὰ ἔτη διαμονῆς αὐτῶν εἰς τὸ Ἰσραήλ καὶ τὴν χορήγησιν βίζας εἰς τοὺς ἱεροσπουδαστάς τῆς Σχολῆς Σιών. Εἰς τὰς προσπάθειας ταύτης ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης συνεπικουρήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἑξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐνταῦθα Γενικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Τὰ μνημονευθέντα, Μακαριώτατε, τυγχάνουν ὀλίγα μόνον ἐρανίσματα-ἀνάλεκτα ἐκ τοῦ λειμῶνος τῆς πλουσίας Ὑμῶν Ποιμαντικῆς Πατριαρχικῆς δραστηριότητος ἀναφερόμενα διὰ “τὴν κατὰ Χριστὸν καύχησιν” ἡμῶν τῶν Ἀγιοταφιτῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς Ἀποστολῆς ἡμῶν, Ἀποστολῆς θεόθεν ἀνατεθείσης τῇ Σιωνίτιδι Μητρί τῶν Ἐκκλησιῶν, ἵνα ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν ὑπακοῇ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν ἐν Χριστῷ συνεργασίαν μεταξύ ἡμῶν ἀμιλλώμεθα πρὸς ἐπίτευξιν ἔργων ἀγαθῶν, συντελούντων εἰς ἔπαινον τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καὶ δόξαν Θεοῦ.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ ὑψῷ τὸ ποτήριον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου

καί τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ὅλης εὐχόμενος Αὐτῇ ἔτη ὅσα πλεῖστα ἐν ὑγιείᾳ ἀκραιφνεῖ, Πατριαρχικῇ διοικήσει εὐσταθεῖ, κατευθυνομένη ἐκ τοῦ ἄνωθεν φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο».

Ἡ προσφώνηση πρὸς τὴν Α.Θ.Μ. τοῦ Γενικοῦ Προξένου

«Μακαριώτατε,

Ἐχω τὴν ιδιαίτερη τιμὴ καὶ χαρὰ νὰ Σας υποβάλω ἐπὶ τοῖς υμετέροις Ονομαστηρίοις τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ τὶς θερμότατες εὐχές τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς υπὲρ υγείας, μακροημερεύσεως καὶ ἐπιτυχίας στὴν υψηλὴ ἀποστολὴ Σας. Εορτάζοντες τὴν σημερινή ἡμέρα ὑπὸ συνθήκες δύσκολες γιὰ τὴν Ἀγία Γη καὶ τὴν ευρύτερη περιοχὴ τῆς, ἐκφράζουμε ἐπίσης τὴν ἐκτίμηση καὶ τὴν εὐκρινὴ εὐγνωμοσύνη μας γιὰ τὸν διαρκή καὶ ἀκούραστο ἀγῶνα Σας υπὲρ τῆς εἰρηνεύσεως, τῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς μετριοπαθείας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ φωτεινὸ ὁδηγὸ σὲ σκοτεινές περιστάσεις.

Παρακαλῶ δεχθεῖτε ἐπιπλέον τὶς δικές μου εὐχαριστίες γιὰ τὴν πάντοτε γενναιόδωρη υποδοχὴ καὶ φιλοξενία Σας, τὴ συμβουλὴ Σας καὶ τὴν συνεργασία μας ἐπὶ κοινὴ ὠφελεία τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, γιὰ τὴν ὁποία ἡ διαφύλαξη τῶν δικαίων τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ τῆς χριστιανικῆς παρουσίας καὶ κληρονομιάς στους Ἁγίους Τόπους ἀποτελεῖ προτεραιότητα ἱστορικῶν διαστάσεων.

Στεκόμαστε ἐνώπιον σοβαρότατων προκλήσεων καὶ δραματικῶν ἐξελίξεων, καθὼς τὸ τέλος τῆς πολεμικῆς σύγκρουσης δὲν διαφαίνεται καὶ ἡ ἀνθρωπιστικὴ κρίση ἐπιδεινώνεται. Οἱ ἐπιπτώσεις τοὺς πλήττουν καὶ τὶς εὐάλωτες χριστιανικὲς κοινότητες τῆς Μέσης Ανατολῆς. Ἡ Ελλάδα ἀναγνωρίζει με βαθύτατο σεβασμὸ τὸ υψηλὸ ποιμαντικὸ ἔργο Σας καὶ τὶς ἀόκνες προσπάθειές σας ἐπ' ὠφελεία τοῦ διαχρονικῶς δοκιμαζομένου ποιμνίου Σας, ἀλλὰ καὶ ἄλλων συνανθρώπων μας. Ἰδίως ἀναγνωρίζεται ἡ ἀμείωτη μέριμνά Σας γιὰ τὴν χριστιανικὴ κοινότητα τῆς Γάζας καὶ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, γιὰ τὴν προστασία καὶ στήριξη τῆς ὁποίας θὰ συνεχίσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ ἐνεργούμε καὶ νὰ συνδράμουμε.

Ἰδιαίτερο σεβασμὸ ἐμπνέει τὸ ἐπίμοχθο ἔργο τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου γιὰ τὴν προαγωγὴ τῆς ομόνοιας καὶ τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ υπὲρ τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν, ἐνάντια στὴ μισαλλοδοξία καὶ τὸν φανατισμὸ. Ἡ Ελλάδα ἀναγνωρίζει πλήρως τὴν κρισιμότητα τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ θὰ συνεχίσει νὰ

προσφέρει τη συνδρομή της και να συνεγείρει εταίρους της προς αυτή την κατεύθυνση.

Με την ευκαιρία της σημερινής εορτής, επιτρέψτε μου επίσης να εκφράσω το θαυμασμό και την εκτίμησή μου, Μακαριώτατε, για το ουσιαστικότατο ανακαινιστικό έργο που έχετε επιτελέσει και περαιτέρω προωθείτε, παρά τις αυξημένες δυσκολίες και αντιξοότητες.

Για την Ελλάδα, η διαφύλαξη των δικαίων και της κληρονομίας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, η ενίσχυση του κύρους και της ακτινοβολίας του και η προστασία των ιερών προσκυνημάτων στους Αγίους Τόπους παραμένουν υψηλές προτεραιότητες. Η δέσμευσή της Ελληνικής Κυβέρνησης προς τούτο, καθώς και η εμπιστοσύνη με την οποία περιβάλλει το έργο Σας, καταδεικνύονται από την σειρά των προσφάτων επισκέψεων της κας Υπουργού Πολιτισμού, του κ. Υπουργού Εξωτερικών και της κας Υφυπουργού Εξωτερικών, κατά τις οποίες διεξήχθησαν λεπτομερείς και, φρονώ, παραγωγικότερες συνομιλίες για την εν προκειμένω περαιτέρω αναβάθμιση και οργάνωση της συνεργασίας μας και την έμπρακτη συνδρομή της Ελληνικής Δημοκρατίας προς το Πατριαρχείο, για τις οποίες παρακαλώ δεχθείτε την βαθύτατη εκτίμησή μας. Η πρόοδος που επιτελείται, χάρη στις επίμοχθες προσπάθειές Σας, για τον εξωραϊσμό του Καθολικού του Ναού της Αναστάσεως, για τη συντήρηση των χειρογράφων και κειμηλίων του Πατριαρχείου, για την δημιουργία κέντρου ανωτέρων σπουδών στη Μονή του Τιμίου Σταυρού και σε άλλα πεδία, θα εξακολουθήσει να έχει την πλήρη στήριξη της Ελλάδας.

Μαζί με τους συνεργάτες μου στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα, σας ευχόμαστε, Μακαριώτατε, έτη πολλά και ευλογημένα.

Ιεροσόλυμα, 29 Μαρτίου 2025».

Ευχαριστήρια αντιφώνηση του Μακαριωτάτου

«Ἀγαλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντες σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τό σωτήριόν σου», (Ψλμ. 69,5), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ Προσκυνηταί.

Ὡς φῶς ἔλαμψεν σήμερον ἐν τῷ κατοικητηρίῳ τοῦ Θεοῦ, τῇ πόλει τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἐτήσιος μνήμη τῆς ἐνθέου χορείας τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου.



Οἱ ἅγιοι οὗτοι μάρτυρες, «κατηρτισμένοι ὄντες ἐν τῷ αὐτῷ νοί καί ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ» (Α΄ Κορ. 1,10), ἠγάπων καί ἐζήτουν «τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ», τοὔτέστιν τόν Κύριον καί Σωτῆρα Χριστόν, ἄδοντες καί λέγοντες, «μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος» (Ψλμ. 69,5). Διό καί ὁ Μέγας Βασίλειος ἐγκωμιάζων τόν ὑπέρ τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ μαρτυρικό θάνατον αὐτῶν λέγει: «Ἡμῖν δέ οὐκ ἓνα πρόκειται θαυμάζειν, οὐδέ δύο μόνους ... ἀλλά τεσσαράκοντα ἄνδρας, ὡς μίαν ψυχήν ἐν διηρημένοις σώμασιν ἔχοντες ἐν μιᾷ συμπνοίᾳ καί ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως, μίαν καί τήν πρός τά δεινά καρτερίαν καί τήν ὑπέρ τῆς ἀληθείας ἔνστασιν ἐπεδείξαντο».

Οἱ ἀθλοφόροι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες ἐγένοντο μιμηταί τοῦ Πρωτομάρτυρος

Στεφάνου, ἀκολουθοῦντες τόν πιστόν καί ἄψευδῆ Μάρτυρα (πρβλ. Ἀπ. 3,14) τόν Χριστόν, τοῦ Ὁποίου τό σταυρικόν μαρτύριον ἐθεμελίωσε τήν Ἐκκλησίαν: «κἀγώ ἐάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἐλκύσω πρός ἐμαυτόν», (Ἰω. 12,32) ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Ἡ Ἐκκλησία, οὗσα τό «Σῶμα τοῦ Χριστοῦ», «τά δέ σώματα τῶν Χριστιανῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν» (πρβλ. Α΄ Κορ. 6,15), καλεῖται νά προσφέρῃ εἰς τόν Θεόν τήν μαρτυρίαν τοῦ αἵματος διὰ τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός προλέγει εἰς τοὺς τρεῖς ἐπιστηθίους Αὐτοῦ μαθητάς ὅτι θά τόν ἀκολουθήσουν εἰς τό μαρτυρικόν Πάθος Αὐτοῦ (πρβλ. Μρκ. 10,39), καί εἰς ὅλους ἀποκαλύπτει, ὅτι «ἐάν μή ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τήν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτός μόνος μένει· ἐάν δέ ἀποθάνῃ, πολύν καρπὸν φέρει», (Ἰω. 12,24).

Τόν πολύν τοῦτον καρπὸν προσέφερον εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ οἱ μακάριοι τεσσαράκοντα διὰ τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν, διατρανοῦντες οὕτω τό μυστήριον τῆς Εὐσεβείας, τούτέστιν τῆς θείας Οἰκονομίας, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Καί πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β΄ Τιμ. 3,12). Καί τοῦτο διότι, κατὰ τόν Κυριακόν λόγον, «Τί γάρ ὠφελήσῃ ἄνθρωπον ἐάν κερδήσῃ τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῇ τήν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μρκ. 8,36).

Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον ὁ πολὺς Ὠριγένης λέγει: «Ἡ γάρ κατ' εἰκόνα Θεοῦ δεδημιουργημένη (ψυχὴ) τιμιωτέρα ἐστὶ πάντων σωμάτων. Εἷς μόνος δεδύνηται δοῦναι ἀντάλλαγμα τῆς ἀπολλυμένης πρότερον ψυχῆς ἡμῶν, ὁ ὠνησάμενος (ὁ ἐξαγοράσας) ἡμᾶς τῷ ἑαυτοῦ τιμίῳ αἵματι». Παρομοίως διδάσκει καί ὁ Κλήμης Ρώμης λέγων: «Διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου λύτρωσις ἔσται πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν καί ἐλπίζουσιν ἐπὶ τόν Θεόν».

Τήν λύτρωσιν ταύτην ἐπέτυχον οἱ θεόλεκτοι μάρτυρες «ἀναζωπυρωθέντες ἐν τῷ αἵματι τοῦ Θεοῦ», κατὰ τήν ἔκφρασιν τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου, «ὅτι καί Χριστός ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μέν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δέ πνεύματι» (Α΄ Πτρ. 3,18) κατὰ τόν Ἀπόστολον Πέτρον.

Σχολιάζων τόν Πέτρειον τοῦτον λόγον ὁ Οἰκουμένιος, ἐπισημαίνει τήν βαθυτέραν ἔννοιαν τοῦ μαρτυρίου διὰ τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων λέγων: «Δεικνὺς δέ [ὁ θεσπέσιος Πέτρος] καί τό τοῦ παθόντος δραστήριόν τε καί δυνατόν ἐπιφέρει τό ἅπαξ. Τοιαύτη γάρ, φησὶν, ὑπῆρξεν ἡ τοῦ παθόντος (Χριστοῦ) δύναμις ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, ὥστε, εἰ καί πολλά τά ἁμαρτήματα τούτων κατελαμβάνετο, ἔν μόνον ἀρκέσαι πάθος τοῦ Κυρίου πᾶσαν ἀπαμβλύναντα τήν δύναμιν τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων».

Αὐτὴν ἀκριβῶς τήν ἀπάμβλυνσιν (ἐξασθένησιν) τῆς δυνάμεως τῶν ἡμετέρων

ἁμαρτημάτων προβάλλει ὑποδειγματικῶς ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῆς ἑορτοῦ μνήμης τῶν πανευφήμων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τοῦ ὑμνωδοῦ αὐτῆς ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀναμέλποντος τά ρήματα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «Φέροντες τά παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· μή γάρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα· ἀλλὰ τόν παλαιόν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκύς ὁ παράδεισος· ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὧ συστρατιῶται· μικρόν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων εἶναι ὅτι ἀφ' ἑνός μὲν, οὗτοι ἔλαβον τὴν «Χριστῶνυμον κλήσιν», ἀφ' ἑτέρου δέ, ἀνεδείχθησαν «πρέσβεις τῆς Ἐκκλησίας». Καὶ τοῦτο, διότι «οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδέ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ρήματα αὐτῶν» (Ψλμ. 18,4-5), ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός. Κατὰ δέ τόν Μέγαν Βασίλειον, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, «ἐλευθέρα τῇ φωνῇ, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, οὐδέν ὑποπτῆξαντες τῶν ὀρωμένων, οὐδέ καταπλαγέντες τὰ ἀπειλούμενα, Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν».

Ἡ «ἐλευθέρα τῇ φωνῇ» ἀνακήρυξις τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τό θεόπνευστον ἀγιογραφικόν φρόνημα τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας Θεοφόρων Πατέρων καὶ Διδασκάλων, στηριζόμενον εἰς τό κήρυγμα τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «Ἑμεῖς γάρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί», τούτέστιν Χριστιανοί (πρβλ. Γαλ. 5,13). Διό καὶ παραγγέλλει, ὁ θεηγόρος Παῦλος, «τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. 5,1).

Ἡ πάντιμος αὕτη ἑορτὴ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ ἐξόχως τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τὴν σεπτὴν ἐπωνυμίαν φέρει καὶ ἡ Ἡμετέρα Ταπεινότης, ἀποτελεῖ, κατὰ τόν Μέγαν Ἀθανάσιον, «τύπον τῆς ἄνω χαρᾶς», δηλονότι τῆς ἐπουρανίου τῶν Ἀγγέλων. Καὶ τοῦτο διότι οἱ τόν Χριστόν ἀγαπήσαντες καὶ σύναιμοι γενόμενοι τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ αἵματος «μεταβεβήκασιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν», (πρβλ. Α' Ἰω. 3,14), ἡ δέ ζωὴ ἦν ὁ Χριστός λέγων: «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ», (Ἰω. 11,25). Εἰς τοῦτον τόν τῆς πίστεως ἀναστάντα, δηλονότι ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν Χριστόν ἀφεώρων οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες μιμούμενοι τό μαρτύριον Αὐτοῦ. Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τοῦ μάρτυρος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης, λέγοντος: «Κύριε ὁ Θεός ... ὁ τοῦ εὐλογητοῦ παιδός σου Ἰησοῦ Χριστοῦ Πατὴρ ... εὐλογῶ σε, ὅτι ἡξίωσάς με τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας ταύτης, τοῦ λαβεῖν μέρος ἐν

ἀριθμῶ τῶν μαρτύρων ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ σου εἰς ἀνάστασιν ζωῆς αἰώνιου ψυχῆς τε καί σώματος ἐν ἀφθαρσίᾳ Πνεύματος ἁγίου».

Ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐν χαρᾷ καί ἀγαλλιάσει τιμῶσα τήν σεπτὴν μνήμην τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ἐπετέλεσε ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος, τοὔτέστιν τῷ τόπῳ τοῦ Σταυρικοῦ Μαρτυρίου καί τῆς τριημέρου Ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν μυστικήν εὐλογίαν, τήν θείαν δηλονότι Εὐχαριστιακὴν καί ἀναίμακτον Θυσίαν· τῆς Ἡμῶν Μετριότητος προεξαρχούσης καί περιστοιχουμένης ὑπὸ τῆς χορείας τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, Ἀρχιερέων, Ἱερέων καί Ἱεροδιακόνων, συμπροσευχομένων Ἡμῖν εὐλαβῶν προσκυνητῶν καί Χριστιανῶν ἐκ τοῦ δοκιμαζομένου εὐσεβοῦς ἡμῶν ποιμνίου.

Προσέτι δέ, ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, ἀγομένοις σεπτοῖς Ἡμῶν Ὀνομαστηρίοις· καί «εὐλογήσαμεν -κατὰ τὸν ἅγιον μάρτυρα Πολύκαρπον Σμύρνης- τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί κυβερνήτην τῶν σωμάτων ἡμῶν καί ποιμένα τῆς κατὰ τὴν Οἰκουμένην Καθολικῆς Ἐκκλησίας».

Ὑπὲρ τῆς κατὰ τὴν Οἰκουμένην Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὺς Προκαθημένους καί ἀδελφούς τῶν κατὰ τόπων Ἐκκλησιῶν, ἵνα συνεργασθῶμεν διὰ τὴν θεραπείαν τῆς διασαλευθείσης κοινωνίας καί ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ σοφοῦ Παύλου, «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4,3), ἀλλὰ καί κατὰ τό ἔνθεον παράδειγμα τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τό ὁποῖον προβάλλει ὁ Μέγας τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ Βασίλειος λέγων: «Γένος δέ, τό μὲν ἀνθρώπινον, ἄλλο ἄλλου, τό δέ πνευματικόν, ἓν πάντων. Κοινός γάρ αὐτῶν πατήρ ὁ Θεός, καί ἀδελφοί πάντες, οὐκ ἀπὸ ἐνός καί μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς υἱοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν διὰ τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες».

Κατὰ δέ τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον καί πρῶτον Ἱεράρχην τῶν Ἱεροσολύμων, οὗτινος ἐλέω Θεοῦ, κατεστάθημεν διάδοχος τοῦ Ἀποστολικοῦ αὐτοῦ Θρόνου, «ὅπου γάρ ζῆλος καί ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καί πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δέ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπεικὴς, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καί καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καί ἀνυπόκριτος», (Ἰακ. 3,16-17).

Ταύτην τὴν τοῦ Κυρίου εἰρηνικὴν, ἀδιάκριτον καί ἀνυπόκριτον σοφίαν ζητήσωμεν καί διώξωμεν, ἰδιαιτέρως ἐν τῷ μεσασμῷ τῆς ἐγκρατείας, τῆς ἁγίας δηλονότι νηστείας τῆς εὐλογημένης καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας σὺν ταῖς

ἰκεσίαις τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου καί τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι ἐν μετανοίᾳ καί εἰρήνῃ εἰς τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τοὺς τιμήσαντας τήν ἐόρτιον ταύτην μνήμην καί φαιδρὰν πανήγυριν τῶν ἁγίων ἀθλοφόρων Μαρτύρων καί τοῦ συνάθλου αὐτῶν Θεοφίλου, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, τόν ἄρτι ἀναρρώσαντα καί ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν σεβαστῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριον Ἀγγελοσόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Βασσιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Διοκαισαρείας κ. Βενέδικτον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Βηθλεέμ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Beersheba καί τοῦ Ρωσοφώνου ἡμῶν ποιμνίου, τόν Καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδωνα Τσιτσιγκον, τόν Διευθυντὴν τῶν Ἀραβοφώνων Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου ἱατρὸν κ. Ὄντε Καουᾶς, τόν Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ραφαήλ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐν Ἰορδανίᾳ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ποιμνίου, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας, τόν π. Σταῦρον Ἀράνκη ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Μπιρζέτ καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τόν ἐορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!»

Τὴν μεσημβρίαν ἠκολούθησε ἐόρτιος νηστήσιμος μοναστηριακὴ Τράπεζα.







































































